

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Søde Synd, du Vellyst-Engel

Citation: Kingo, Thomas: "Søde Synd, du Vellyst-Engel", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 361. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo04val-shoot-workid99677.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

Om Judas som fortviffler. Under dend Melodie: Som en Hiort med Tørst befangen, etc.

1.

SØde Synd, du Vellyst-Engel,
Ah! hvad dog dit spiire-Frøe
Skyder først en yndig Stengel,
Lover Blomster til at strøe!
362 Men din Fragt er Skam og Nød,
Pine, Kummer, ævig Død,
Helved-Ild og bitter Hede
Fra Guds strenge Dom og Vrede.

2.

Judas skal en Speyel være
For hver syndig Øyesteen,
Hvor i Synderen skal lære
At undfly hans strikk' og Green,
Synd og Satan i ham gik
Og sit Herredømme fik,
At sin Frelsere hand solte,
Mens hand gik i Satans Bolte.

3.

Der hand merkte at hans HErre
Forud vaar til Døde dømt,
Angist vil ham da indspærre,
Da blev Skalke-Hiertet ømt,
Da Samvittigheden stak,
Da sin Synde-Gifft hand drak,
Da hans Lyst til Galde vendtes,
Og i ævig Skiendsel endtes.

4.

Naar hand de Sølv-Penge skuer,
Hvorfor hand sin Gud har soldt,
Da hver Bloode-Draabe gruer,
Hiertet klapper og er koldt!

*
– 363

Moodet paa de Penge kand
Ikke hielpe for et Grand,
Dødsens Stempel paa hans Hierte
Trykker sig med Helved-smerte.

5.

Agt, min Siæl, hvordan hand løber
Til de Jøde-Præster hen,
For Samvittighedens Svøber,
Og bær Pengene igien,
Kaster dem i Templet ned,
Obner sin Samvittighed,
Som er fuld aff Gifft og Piile,
Og nu færdig at fortviile.

6.

See, hvor brast hans Ondskabs Kilde,
See, hvordan hand selv bestood,
At hand gjorde meget ilde
Imod det uskyldigt Blood,
At hand med Forræderi
Bragte Guds Søn hen udi
Baand og Korß, og Døds Vanære,
Denne Synd kand hand ey bære.

7.

Hand sit Hierte hart tillukker
For Guds rige Naade-Flood,
Og sig under Satan bukker,
Vil ey gjøre Pligt og Bood!

*
– 364

Alle Strømme som der kand
Fryde hvert et Siæle-Land,
Dem hand skammelig forskyder,
Helved-Bekke i ham flyder.

8.

JEsus stood end for hans Øye
Med ald Verdens Synde-Baand,
Fuld aff Meen, aff Spot og Møye,
Haffde Judas kyst hans Haand,
Og med Pænitantses Vand,
Aff sit Øyes Boode-Spand,
Vedsket JEsu i hans Vaade,
Judas haffde fanget Naade.

9.

Men hand, meer end en Forræder,
JEsu Naade agter ey,
Paa hans Blood og Vunder træder,
Løber hen ad Dødsens Vey,
Glemmer slet hans Pines Krafft
Og hans dyre Bloode-safft,
Søger hen til Reeb og Strikke,
I sit Blood sin Dom at drikke.

10.

O Gud, lad mig aldrig lære
Ont, aff denne onde Mand,
Om end mine Feyl de ere
Fleer i Mengd' end Havets Sand,

*
– 365

Om Jeg med min slemme Synd
Kaste Gud i Dødsens Dynd,
Skiød hans Bryst med mine Piile,
Gud, lad mig dog ey fortviile.

11.

Om din Himmel og din Throne
Jeg med Synd har stormed paa,
Om Guds store Æres Krone
Maa for mig u-æret staa!
Om Jeg ald dend Synd, som kand
Sette Folk i Baand og Band,
Haffde end i Verden drevet,

Dog er Gud min Frelser blevet.

12.

Thi om nogen Synd vaar større
End som JEsu dyre Blood
Mægtig vaar slæt ud at tørre,
Hvor til tiente da dend Flood,
Som udaff hans Hierte brød,
Der Guds Vrede gav ham stød?
Da vaar dend forgævis rundet,
Og da haffde Satan vundet.

13.

Ney! O Ney! min JEsu Naade
Ald Mißgierning overgaar,

* 366

Alle Synders Vee og Vaade
Læges ved hans Purpur-Saar,
Og hans Verdskylds dybe Hav
Er min Ondskabs Tvette-Grav,
Naar Jeg mig der i vil senke,
Drukner Synd og Satans Lenke.
Th: Kingo.